خبر

اصفهان بالاترین سرانه کتاب‌فروشی کشور را دارد

دبیر اتحادیه کتاب و لوازم‌التحریر اصفهان گفت: اصفهان بالاترین سرانه کتاب‌فروشی کشور را دارد. سید محمد داوودی نسب به ظرفیت کتاب‌فروشی‌های اصفهان اشاره کرد و گفت: اصفهان از نظر سرانه کتاب‌فروشی در مقایسه با جمعیت، در جایگاه نخست کشور قرار دارد و تعداد کتاب‌فروشی‌ها و شهرکتاب‌های اصفهان نسبت به جمعیت، وضعیت قابل توجهی دارد. دبیر اتحادیه کتاب و لوازم‌التحریر اصفهان افزود: با وجود تعداد بالای کتاب‌فروشی‌ها و تنوع عناوین موجود، کاهش فروش و تعطیلی برخی واحدها نشان می‌دهد که این ظرفیت فرهنگی با تهدید جدی مواجه است. او درباره وضعیت تنوع آثار در کتاب‌فروشی‌های اصفهان نیز گفت: از نظر تعداد عناوین و تنوع آثار، وضعیت کتاب‌فروشی‌های اصفهان مناسب است و کتاب‌فروشی‌های بزرگ و شهرکتاب‌ها آثار متنوعی را متناسب با سلیقه مخاطبان عرضه می‌کنند. داوودی نسب درباره وضعیت تولید نوشت‌افزار ایرانی در اصفهان گفت: محصولات ایرانی از نظر کیفیت در سطح قابل قبولی قرار دارند و اصفهان یکی از قطب‌های تولید نوشت‌افزار کشور محسوب می‌شود. او افزود: پس از تهران، اصفهان از نظر تولید نوشت‌افزار در جایگاه دوم قرار دارد و تولیدکنندگان داخلی طی سال‌های اخیر پیشرفت قابل توجهی داشته‌اند. دبیر اتحادیه کتاب و لوازم‌التحریر اصفهان درباره استفاده از طرح‌های بومی و ایرانی ـ اسلامی در نوشت‌افزارها نیز اظهار داشت: تولیدکنندگان هنوز به نقطه مطلوب نرسیده‌اند و بخشی از محصولات همچنان از طرح‌های غیربومی و غربی استفاده می‌کنند. داوودی نسب تصریح کرد: استقبال از محصولات ایرانی و تولید نوشت‌افزار با طرح‌های بومی نسبت به حدود یک دهه گذشته رشد قابل ملاحظه‌ای داشته، اما همچنان ظرفیت بیشتری برای توسعه این بخش وجود دارد. او با اشاره به شرایط دشوار صنف نوشت‌افزار در ماه‌های گذشته گفت: این صنف بیش از بسیاری از مشاغل دیگر از تعطیلی مدارس و شرایط جنگی آسیب دیده و فعالان این حوزه مدت زیادی در انتظار آغاز سال تحصیلی و رونق دوباره بازار بوده‌اند. دبیر اتحادیه کتاب و لوازم‌التحریر اصفهان از مردم درخواست کرد برای تهیه نوشت‌افزار به فروشگاه‌های تخصصی و مجاز این صنف مراجعه کنند و افزود: فروشگاه‌های تخصصی نوشت‌افزار به دلیل فعالیت حرفه‌ای، امکان ارائه تنوع و محصولات مناسب‌تری را دارند. داوودی نسب همچنین بر ضرورت حمایت از تولیدکنندگان داخلی تأکید کرد و گفت: مردم با خرید محصولات ایرانی می‌توانند از تولید داخلی، اشتغال و نیروی انسانی کشور حمایت کنند. او خاطرنشان کرد: انتظار می‌رود با آغاز سال تحصیلی، بازار نوشت‌افزار از رکود خارج شود و فعالان این صنف بتوانند بخشی از زیان‌های ماه‌های گذشته را جبران کنند.

نهج‌البلاغه در آئینه هنر به خط پایان رسید

آیین اختتامیه دومین دوره جشنواره «نهج‌البلاغه در آئینه هنر» با حضور معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، مسوولان استانی و محلی و جمعی از فعالان فرهنگی در شهرستان شهرضا برگزار و بر ضرورت بهره‌گیری از ظرفیت‌های هنری برای ترویج و انتقال مفاهیم علوی به نسل جوان تاکید شد.

در این رویداد فرهنگی که با هدف تبیین معارف ناب اهل‌بیت (ع) و پیوند میان هنر و حکمت علوی معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با قدردانی از سطح کیفی و برنامه‌ریزی منسجم این جشنواره، آن را تجربه‌ای موفق و شایسته تعمیم به سایر نقاط کشور توصیف کرد. فرماندار شهرستان شهرضا در این آیین ضمن خیرمقدم به میهمانان کشوری و استانی، با بیان اینکه این شهرستان ظرفیت‌های فرهنگی و هنری بالایی دارد، اظهار داشت: شهرضا تنها یک قطب صنعتی نیست، بلکه خاستگاه هنر متعهد، فرزانگی و معارف دینی است. فریبرز امیری با تاکید بر شعار «هنر، رسانه حکمت علوی» افزود: برگزاری این رویداد در شهرضا نشان داد که قالب‌های متنوع هنری، موثرترین ابزار برای انتقال آموزه‌های نهج‌البلاغه به نسل نوجوان و جوان است. او در ادامه خواستار حمایت مسوولان ملی و استانی برای تثبیت دبیرخانه دائمی این جشنواره در شهرستان شهرضا شد. حجت‌الاسلام والمسلمین حسین ملانوری، معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس ستاد هماهنگی کانون‌های مساجد کشور نیز در این مراسم با ابراز خرسندی از حضور در جمع هنرمندان و اهالی فرهنگ شهرضا، سطح کیفی آثار ارائه شده و نظم حاکم بر این دوره از جشنواره را ستود و بر لزوم تقویت این‌گونه حرکت‌های فرهنگی در سطح ملی تاکید کرد. در پایان این مراسم، پس از داوری آثار ارسال شده به دبیرخانه جشنواره، برگزیدگان بخش‌های مختلف از جمله خوشنویسی، هنرهای تجسمی (نقاشی)، پژوهش‌های علمی، مسابقات کتابخوانی و سرود با اهدای لوح سپاس و هدایای ویژه تجلیل شدند. این جشنواره با هدف تعمیق باورهای دینی و ترویج سبک زندگی علوی برگزار شد و مورد استقبال گسترده جامعه فرهنگی و هنری استان اصفهان قرار گرفت. در این دیدار همچنین، برنامه‌ریزی‌های اولیه برای برگزاری «جایزه بین‌المللی المرتضی» و تداوم طرح‌های فرهنگ‌سازی و عفاف از محورهای اصلی گفتگو بود.

در آیین نکوداشت علی نصیریان مطرح شد

اصفهان؛ جایی برای دوباره جان گرفتن هنر

اصفهان امروز
فاطمه کاویانی

آیین نکوداشت علی نصیریان، بازیگر پیشکسوت سینما و تئاتر، همزمان با افتتاح نخستین بوتیک سینمای هتل آیریک اصفهان برگزار شد؛ مراسمی که فراتر از تجلیل از یک چهره ماندگار هنر ایران، به محلی برای طرح دغدغه‌هایی درباره آینده فرهنگ و هنر، ضرورت انتقال تجربه پیشکسوتان به نسل‌های جدید، توسعه فضاهای فرهنگی و نقش سرمایه‌گذاری خصوصی در اقتصاد هنر تبدیل شد. نکوداشت نصیریان در شرایطی برگزار شد که او به دلیل بیماری و توصیه پزشک امکان حضور در مراسم را نداشت و پیام تشکر و سلام خود را به حاضران رساند.

وقتی نام یک هنرمند، خود به یک کلاس درس تبدیل می‌شود

داریوش مؤدبیان، بازیگر تئاتر و سینما، که بیش از شش دهه با علی نصیریان آشنایی و همکاری داشته است، بخش مهمی از سخنان خود را به تأثیر این هنرمند بر جریان تئاتر و نمایشنامه‌نویسی ایران اختصاص داد. او با اشاره به آغاز آشنایی خود با نصیریان از سال‌های کودکی و علاقه‌مندی به تئاتر گفت که فعالیت حرفه‌ای خود را نیز در کنار او آغاز کرده است. مؤدبیان در تشریح جایگاه نصیریان در نمایشنامه‌نویسی ایران، «بلبل سرگشته» را یکی از آثار شاخص او دانست و گفت: این نمایشنامه در سال ۱۳۳۶ نوشته شده و در نخستین مسابقه نمایشنامه‌نویسی ایران جایزه نخست را به دست آورده است. به گفته او، نصیریان نگارش نخستین آثار خود را از حدود ۲۱ سالگی آغاز کرده و در کنار بازیگری، در نمایشنامه‌نویسی و کارگردانی نیز حضوری جدی داشته است. مؤدبیان همچنین از گردآوری حدود ۱۰ نمایشنامه از نصیریان در مجموعه «تماشاخانه» خبر داد و البته تأکید کرد که آثار دیگری نیز از این هنرمند وجود دارد که در این مجموعه نیامده‌اند. اما یکی از نکات محوری سخنان مؤدبیان، اهمیت نامگذاری فضاهای فرهنگی به نام هنرمندان بود. او معتقد است این اقدام نباید صرفاً یک عنوان تشریفاتی تلقی شود؛ زیرا نام یک هنرمند بر سردر یک سالن می‌تواند برای نسل جوان به نقطه آغاز یک جست‌وجوی فرهنگی تبدیل شود. از نگاه او، جوانی که وارد سالنی با نام یک چهره فرهنگی می‌شود، ممکن است درباره صاحب نام، زندگی، آثار و تأثیر او بر فرهنگ کشور پرس‌وجو کند و همین فرایند می‌تواند ارتباط نسل جدید با حافظه فرهنگی جامعه را تقویت کند. مؤدبیان با اشاره به تاریخ سینما و تئاتر ایران یادآور شد که در دوره‌هایی، سالن‌های سینما بیشتر نام‌های فرنگی، شرکت‌ها یا برندهای سینمایی را بر خود داشتند، در حالی که در تئاتر، نام هنرمندان و گروه‌های نمایشی جایگاه ویژه‌ای داشت. او گروه تئاتر آقای نصیریان، گروه هنر ملی به سرپرستی عباس جوانمرد و جامعه باربد را از نمونه‌های این پیوند تاریخی دانست.

نصیریان؛ فراتر از قاب سینما

مؤدبیان در ادامه، از تجربه تماشای بازی نصیریان روی صحنه سخن گفت و تأکید کرد: حضور او در تئاتر با تصویری که مخاطب از بازی‌اش در سینما دارد متفاوت است. به گفته او، بازی نصیریان در تئاتر انرژی و حضوری دارد که از تکنیک‌های معمول بازیگری فراتر می‌رود و تأثیر مستقیمی بر مخاطب می‌گذارد. او همچنین نقش نصیریان در برخی تحولات تئاتر کشور را مورد توجه قرار داد و گفت این هنرمند در دوره‌ای مسئولیت اداره برنامه‌های تئاتر را بر عهده داشته و در شکل‌گیری برخی نشریات تئاتری و جشنواره تئاتر شهرستان‌ها نقش داشته است. برگزاری جشنواره‌های تئاتر در شهرستان‌ها و سفر به شهرهای مختلف برای شناسایی استعدادهای تازه، از جمله اقداماتی بود که مؤدبیان به آن اشاره کرد. با این حال، او مهم‌ترین ویژگی نصیریان را نه صرفاً کارنامه هنری، بلکه منش انسانی و حرفه‌ای او دانست؛ ویژگی‌ای که به اعتقاد مؤدبیان باعث شده نصیریان برای بسیاری از همکارانش تنها یک بازیگر یا هنرمند نباشد، بلکه الگویی در رفتار حرفه‌ای و انسانی باشد.

موسیقی در حافظه نمایشی یک نسل

حسام‌الدین سراج، خواننده موسیقی سنتی ایرانی و نوازنده ساز، نیز در این مراسم از وجه دیگری از فعالیت‌های هنری علی نصیریان سخن گفت؛ پیوند میان موسیقی، آواز و آثار نمایشی. سراج با اشاره به گفت‌وگویی که حدود دو هفته پیش با داریوش مؤدبیان داشته است، اظهار کرد: در آن دیدار درباره نقش نصیریان در پیوند دادن ترانه و آواز ایرانی با سینما و تئاتر صحبت شده بود. به گفته سراج، آواز در بسیاری از نمایشنامه‌ها و آثار نصیریان حضور داشته و او با ردیف موسیقی ایرانی نیز آشنایی داشته است. نصیریان آوازهایی در دستگاهایی مانند همایون و مثنوی را می‌شناخته و بسیاری از ترانه‌ها و تصنیف‌های قدیمی ایرانی را در حافظه داشته است. سراج با اشاره به اجرای یکی از تصنیف‌های قدیمی در یکی از دیدارهای خود با نصیریان، بر اهمیت تاریخی این آثار تأکید کرد و گفت ترانه‌ها و تصنیف‌هایی که در گذشته میان مردم رواج داشته‌اند، نباید تنها قطعاتی برای سرگرمی تلقی شوند؛ چراکه بخشی از تاریخ اجتماعی و زندگی مردم ایران را در خود جای داده‌اند. او در ادامه، فروتنی، اخلاق و دانش را از ویژگی‌های برجسته نصیریان دانست و گفت ماندگاری یک هنرمند تنها به توانایی تخصصی او محدود نمی‌شود و عواملی مانند دانش، مردم‌داری و اخلاق حرفه‌ای نیز در ماندگاری نام هنرمندان نقش دارند.

هشدار درباره فاصله گرفتن نسل تازه از تجربه پیشکسوتان

همایون اسعدیان، مدیرعامل خانه سینما، در سخنان خود از ضرورت حفظ اصول حرفه‌ای و تجربه نسل‌های گذشته گفت و ایجاد سالن‌های جدید سینمایی را برای سینماگران اتفاقی مثبت دانست. او درباره نامگذاری سالن سینمای این هتل به نام علی نصیریان اظهار کرد که این اقدام از جنبه دیگری نیز اهمیت دارد؛ چراکه فرصتی برای توجه به اصول حرفه‌ای و تجربه نسلی است که نصیریان یکی از آخرین چهره‌های برجسته آن به شمار می‌رود.

اسعدیان با اشاره به تغییر مناسبات حرفه‌ای در نسل جدید سینما و تئاتر گفت نصیریان از آخرین بازماندگان نسلی است که برای دانش، رفتار حرفه‌ای، سخت‌کوشی و تعهد اهمیت ویژه‌ای قائل بودند. به گفته او، بخشی از این اصول در نسل جدید کمتر شناخته شده و حتی در مواردی آگاهی کافی نسبت به آن وجود ندارد. اسعدیان برای توضیح این تفاوت به سخت‌کوشی نسل گذشته اشاره کرد و گفت هنرمندانی مانند نصیریان حتی ساعت‌ها پیش از آغاز فیلمبرداری در محل کار حاضر می‌شدند و نسبت به وظیفه حرفه‌ای خود احساس تعهد داشتند. او همچنین نسبت به فراموش شدن بخشی از جریان‌ها و گروه‌های مهم تئاتری و سینمایی گذشته هشدار داد و انتقال تجربه و اصول حرفه‌ای این نسل به نسل‌های بعدی را ضروری دانست. با این حال، مدیرعامل خانه سینما تأکید کرد: نباید از مجموعه تازه‌تأسیس صرفاً انتقاد کرد و باید از سرمایه‌گذاران و برنامه‌ریزان آن برای ایجاد سالن سینما، بلک‌باکس و سایر فضاهای فرهنگی قدردانی کرد.

هر سالن فرهنگی باید مأموریت مشخصی داشته باشد

حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی، نیز در این مراسم به ارتباط دیرینه موسیقی و تئاتر در ایران پرداخت. او جامعه باربد و مکتب اسماعیل مهرتاش را از نمونه‌های تاریخی این پیوند دانست و گفت هدف جامعه باربد صرفاً اجرای موسیقی نبود، بلکه این مجموعه تلاش می‌کرد میان تئاتر و موسیقی ارتباط برقرار کند و هنرمندان این دو حوزه را به یکدیگر نزدیک سازد. نوربخش با اشاره به حضور چهره‌هایی مانند عبدالوهاب شهیدی، محمدرضا شجریان و محمد نوری در فعالیت‌های نمایشی آن دوره، این تجربه تاریخی را نشانه‌ای از ارتباط عمیق میان موسیقی و تئاتر دانست. او توجه نصیریان به موسیقی ایرانی و استفاده از آواز و ترانه در آثار نمایشی را نیز یکی از جلوه‌های همین پیوند تاریخی عنوان کرد. نوربخش در بخش دیگری از سخنان خود به ضرورت ایجاد سالن‌های تخصصی موسیقی پرداخت و گفت صرف ایجاد سالن کافی نیست و هر سالن باید کارکرد مشخصی داشته باشد. به اعتقاد او، تعریف مأموریت تخصصی برای سالن‌ها می‌تواند به شکل‌گیری مخاطب پایدار کمک کند؛ زیرا یک مجموعه فرهنگی زمانی جایگاه واقعی خود را پیدا می‌کند که فعالیت آن استمرار داشته باشد و مخاطب به مرور زمان به برنامه‌های آن اعتماد کند.

پیشنهادی برای تبدیل جهان‌نما به مقصد اقتصاد هنر

سیدمجید پوراحمدی، مدیرعامل صندوق اعتباری هنر، نیز با تأکید بر ویژگی‌های اخلاقی و حرفه‌ای علی نصیریان، او را الگویی برای نسل جدید دانست و بر ضرورت ایجاد سازوکاری برای انتقال تجربه پیشکسوتان به جوانان تأکید کرد. او در عین حال به مسائل معیشتی هنرمندان پیشکسوت اشاره کرد و گفت نصیریان نیز مانند دیگر افراد با مسائل زندگی و معیشت روبه‌روست و در سال‌های اخیر فعالیت اقتصادی و حرفه‌ای مستمر و گسترده‌ای نداشته است. پوراحمدی ویژگی دیگر نصیریان را مطرح نکردن مسائل مالی و درخواست‌های شخصی دانست و گفت این هنرمند با وجود حضور در برنامه‌های فرهنگی مختلف، مطالبه‌ای درباره هزینه این حضورها مطرح نکرده است. مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در ادامه، ورود بخش خصوصی به حوزه فرهنگ و هنر را یک ظرفیت مهم دانست و گفت ایجاد چنین مجموعه‌ای نشان می‌دهد امکان سرمایه‌گذاری خصوصی در فرهنگ، هنر و معماری وجود دارد؛ هرچند شرایط اقتصادی ممکن است بازده اقتصادی فعالیت‌های فرهنگی را با هزینه‌های انجام‌شده همخوان نکند. او با اشاره به ظرفیت‌های معماری، طراحی، فضاهای عمومی و لابی مجموعه، پیشنهاد کرد بخش غربی برج جهان‌نما نیز به یک مرکز جامع فرهنگ و هنر تبدیل شود. پوراحمدی معتقد است اصفهان و حتی ایران به مجموعه‌ای بزرگ برای عرضه و ارائه محصولات فرهنگی و هنری نیاز دارند و بخش غربی این مجموعه می‌تواند به مرکزی برای فعالیت‌های فرهنگی، هنری و حتی اقتصاد هنر تبدیل شود. ایجاد مرکز حراج آثار هنری، گالری‌ها، فضاهای برگزاری نشست و همایش و محلی برای خرید و فروش آثار هنری، از جمله پیشنهادهای مطرح‌شده از سوی او بود.

اصفهان؛ ظرفیت آماده برای رونق اقتصاد هنر

پوراحمدی با اشاره به ظرفیت گسترده اصفهان در حوزه صنایع دستی، میراث فرهنگی و هنرهای تجسمی گفت این شهر هنرمندان و مجموعه‌داران فراوانی دارد و بسیاری از رشته‌های هنری ثبت‌شده در ایران و جهان با اصفهان ارتباط دارند. به گفته او، آثار هنری ایران در رویدادها و محافل جهانی نیز مخاطب و خریدار دارند و می‌توان از این ظرفیت برای توسعه اقتصاد هنر بهره گرفت. او ایجاد زیرساخت را حلقه مفقوده فعال شدن این ظرفیت‌ها دانست و گفت فضایی که بتواند به صورت همزمان محل اقامت، نمایش آثار، برگزاری رویدادهای فرهنگی، نشست‌های تخصصی، فعالیت گالری‌ها و معاملات هنری باشد، می‌تواند ارتباط میان گردشگری، فرهنگ و اقتصاد هنر را تقویت کند. او نزدیکی کارکرد اقامتی هتل با یک مرکز فرهنگی و هنری را نیز ظرفیتی برای شکل‌گیری یک مقصد فرهنگی و هنری در اصفهان دانست و ابراز امیدواری کرد سرمایه‌گذاری انجام‌شده با توسعه کاربری‌های فرهنگی تکمیل شود. به این ترتیب، آیین نکوداشت علی نصیریان تنها به مرور خاطرات و تقدیر از یک هنرمند پیشکسوت محدود نماند؛ بلکه مجموعه‌ای از مباحث درباره آینده فرهنگ و هنر اصفهان را نیز پیش روی مسئولان، هنرمندان و فعالان اقتصادی قرار داد؛ از ضرورت انتقال تجربه نسل‌های گذشته و حفظ حافظه فرهنگی گرفته تا توسعه زیرساخت‌ها، ایجاد سالن‌های تخصصی و ورود جدی‌تر بخش خصوصی به اقتصاد هنر. در پایان این آیین، از تندیس امضای استاد علی نصیریان رونمایی شد و سالن سینمای این مجموعه نیز به نام این هنرمند پیشکسوت نامگذاری شد؛ اقدامی که می‌تواند نام و میراث حرفه‌ای یکی از چهره‌های ماندگار سینما و تئاتر ایران را برای نسل‌های آینده در فضای فرهنگی شهر اصفهان زنده نگه دارد.

آگهی برگزاری مزایده فروش مرحله دوم

صندوق قرض الحسنه قمربنی هاشم(ع) زرین شهر به شماره ثبت ۲۲ در نظر دارد یک قطعه زمین مشاعی به مساحت ۸۹۳متر مربع از کل ۴۸۰۰متر بصورت مشاعی با کاربری کشاورزی بدون حق آبه را با سند عادی (جزء زمینهای ذوب آهن) بر اساس قیمت پایه نظریه کارشناسی به ارزش سیزده میلیارد و هشتصد و چهل و یک میلیون و پانصد هزار ریال بفروش برساند. متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاع از شرایط فروش و دریافت فرم مزایده به صندوق قرض الحسنه قمربنی هاشم (ع) به آدرس: زرین شهر خیابان شهید مدنی مراجعه نمایند.

تاریخ و زمان برگزاری مزایده: ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ ساعت ۱۵ بعد از ظهر

مهدی کوهکن-مدیر عامل صندوق قرض الحسنه قمربنی هاشم(ع) زرین شهر

www.esfahanemrooz.ir

خبر

هنر اصفهان سرمایه‌ای برای تقویت هویت کشور

معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به جایگاه تاریخی و معاصر اصفهان در عرصه هنر کشور، بر ضرورت توجه و حمایت بیشتر از هنرمندان تأکید کرد و گفت: سرمایه‌گذاری در هنر عاملی برای تقویت هویت ملی و افزایش سرمایه اجتماعی است.

مهدی شفیعی، در آیین نکوداشت نامداران فرهنگ و هنر استان اصفهان که با عنوان «هفت بحر هنر» به میزبانی صندوق اعتباری هنر در باغ‌موزه چهلستون برگزار شد، با گرامیداشت یاد و خاطره شهدای جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان اظهار کرد: این رویدادها در استان‌های زیادی برگزار شده و امروز نوبت به اصفهان رسیده است؛ اصفهانی که مهد هنر، ذوق و فرهنگ است.

به‌قطع، شناخت ما از اصفهان تنها به دلیل بناهای تاریخی‌اش نیست، بلکه اصفهان روایت زنده فرهنگ این سرزمین است؛ روایتی که همه هنرمندان و مردمان اهل ذوق در این سال‌ها نگاشته‌اند و به رشته تحریر در آورده‌اند.

او افزود: هنر اصفهان دارای قدمت بسیار زیادی است و پیشینه تاریخی عظیمی دارد، اما هنر معاصر اصفهان هم یکی از قطب های جدی هنر کشور به‌شمار می‌رود.

امروز بیش از پیش، باید بدانیم که سرمایه‌گذاری برای هنر هزینه نیست، بلکه سرمایه گذاری برای افزایش سرمایه اجتماعی و توجه به هویت علمی، دینی و ملی است که این روزها بسیار نیازمند آن هستیم.

معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با سپاسگزاری از حضور هنرمندان در این آیین، ادامه داد: اصفهان با هنرمندانش شناخته شده است و به وجود آنان مفتخر است. هر کدام از این عزیزان گنجینه‌ای از خاطرات و تجربیات خوب هستند. شفیعی درپایان تصریح کرد: امیدوارم در ادامه مسیر پیش‌رو بتوانیم از فرصت بیشتری برای استفاده از محضر هنرمندان بهره‌مند شویم.

لازم به ذکر است، در پایان این آیین تجلیل، از کتاب «نقشه مهندسی فرهنگی استان اصفهان» نیز رونمایی شد.

روایتی از نخستین چاپخانه ایران در قلب جلفا

وقتی صحبت از تاریخ اصفهان می‌شود، ذهن‌ها اغلب به سمت پل‌های تاریخی، گنبدهای فیروزه‌ای و معماری خیره‌کننده‌ی عصر صفوی می‌رود. اما در میان این شکوه بصری، داستانی در لایه‌های پنهانِ تاریخِ محله جلفا نهفته است که شاید کمتر شنیده شده باشد؛ داستانی که اصفهان را نه فقط به عنوان پایتخت سیاسی، که به عنوان پیشگامِ تحولِ فرهنگی و نخستین مرکزِ فناوری چاپ در ایران معرفی می‌کند.

در سده هفدهم میلادی، در حالی که هنرِ تکثیر کتاب در ایران همچنان وابسته به دستانِ پرتوانِ کاتبان و نسخه‌برداران بود، ارامنه‌ی ساکن جلفای اصفهان، دست به اقدامی جسورانه زدند.

آن‌ها در کنار کلیسای تاریخی «وانک»، دیوارهای سکوت را شکستند و دستگاهی را به خدمت گرفتند که قرار بود مسیر انتقال دانش را برای همیشه تغییر دهد: صنعت چاپ.

این اقدام فراتر از یک خرید فنی یا نصب یک ماشین‌آلات ساده بود؛ این آغازِ عصرِ نوینی در نشر ایران بود. ارامنه جلفا که به واسطه‌ی فعالیت‌های اقتصادی و پیوندهای تجاری خود با جهان خارج، ارتباطات گسترده‌ای داشتند، این فناوری را نه تنها برای نیازهای مذهبی، بلکه برای حفظ و ترویج میراث فرهنگی و فکری خود به اصفهان آوردند. یکی از نخستین ثمرات این تلاش، کتاب ارزشمند «آمن‌پرکیچ» (نجات‌دهنده مقدس) بود؛ اثری که اکنون نه فقط یک کتاب مذهبی، بلکه سندی ماندگار از نخستین تجربه‌های جدی چاپ در خاک ایران محسوب می‌شود. اهمیت چاپخانه وانک، تنها در قدمتِ دستگاه‌هایش نیست. اهمیت اصلی در «تغییر پارادایم» فکری است. پیش از آن، هر کتاب یک اثرِ منحصربه‌فرد و کمیاب بود که در کتابخانه‌های خاص یا در دستانِ کاتبان محبوس می‌ماند. اما با ورود چاپ، کتاب از حصارِ نسخه‌های تک‌نسخه‌ای خارج شد و «تکثیر» به معنای دموکراتیک‌شدنِ دانش بود. این تکنولوژی به اندیشه اجازه داد تا فراتر از دیوارهای صومعه و کلیسا، به میان مردم راه یابد. امروز وقتی در مجموعه کلیسای وانک قدم می‌زنیم، دیوارهای آجری و معماری ارمنی‌اش، بیش از آنکه یک بنای مذهبی باشد، یادآورِ ملتی است که با دوراندیشی، پلی میان سنت و مدرنیته بنا کردند. آن‌ها نشان دادند که اصفهانِ عصر صفوی، مهدِ گفت‌وگو و تبادل تمدنی بود؛ جایی که ایمان و صنعت، در کنار هم قرار گرفتند تا هویتِ فرهنگی یک سرزمین را برای آیندگان تثبیت کنند. چاپخانه وانک، نخستین ضرب‌آهنگِ ماشین‌های چاپ در ایران بود که در جلفای اصفهان نواخته شد؛ صدایی که طنینِ آن هنوز در تاریخ فرهنگی ایران شنیده می‌شود و به ما یادآوری می‌کند که اصالتِ اصفهان، نه فقط در سنگ‌های بنا شده‌اش، که در اندیشه‌هایی است که برای نخستین‌بار از دلِ این شهر، چاپ شدند و منتشر گشتند.